

F. t. l. om forsyningspligt vedr. telesektoren

lering, at anvende en reguleringsmodel baseret på grupper af priser (såkaldte priskurve), der reguleres under et. De enkelte priskurve vil blive søgt afgrænset og afvejet indbyrdes, således at de afspejler sammensætningen af en typisk privat forbrugers anvendelse af teleydelser på de nævnte områder og dermed sikrer, at prisfald på forsyningspligtighederne også slår igennem på disse ydelser.

Der vil inden for denne model være to overordnede grupper af forsyningspligtigheder, der reguleres uafhængigt af hinanden, og hvor der stilles forskellige krav til maksimalpriserne for de to grupper. Dette har sammenhæng med, at der i henhold til EU-reguleringen alene kan ske en sektorfinansiering af evt. underskud i forbindelse med udbudet af forsyningspligtigheder inden for telefoni, ydelser til handicappede m.v.

Den første gruppe af forsyningspligtigheder vil således bestå af telefonydelserne. Udgangspunktet for fastsættelsen af de omfattede priser for telefoni-ydelser vil dels være de faktiske omkostninger ved at tilvejebringe forsyningspligtighederne, dels den »bedste praksis« m.h.t. priser for telefoni-ydelser, således som den afspejles dels i internationale prisudviklings-statistikker for i øvrigt sammenlignelige lande med omkostningsbaserede takstsystemer, dels i den generelle prisudvikling for tilsvarende telefoni-ydelser på det danske konkurrencemarked herfor.

Reguleringen vil, i det omfang det er muligt, bl.a. blive baseret på OECD's statistikker over telepriser eller andre relevante internationalt opgjorte statistiske oplysninger om priser på de pågældende ydelser.

Den anden gruppe af forsyningspligtigheder vil bestå af ISDN og faste kredsløb, og prisreguleringen vil på dette område alene tage udgangspunkt i omkostningerne ved tilvejebringelse af de pågældende ydelser, idet der på disse områder ikke er mulighed for at få refunderet evt. underskud hos forsyningspligtselskabet via forsyningspligt-bidrag opkrævet hos de øvrige markedsaktører.

Der vil ved fastsættelsen af rammer for forsyningspligtpriserne kunne stilles krav om procentvise reeltakstfald i den godkendte takstperiode set i lyset af den forventede generelle prisudvikling. Hermed videreføres princippet om reeltakstfald, som er indeholdt i den nuværende prisloftreguleringsmodel.

Den nuværende prisloftregulering og den heri liggende godkendelse af Tele Danmark A/S' takster gælder, som ovenfor nævnt, frem til 31. december 1997. Herefter er sigtet, at de nye takstgodkendelsesregler, som refereret ovenfor, skal finde anvendelse. Det indgår derfor i lovforslaget, at de pågældende nye regler først skal have virkning fra 1. januar 1998.

Rammer for finansiering af forsyningspligt

Som det fremgår af lovforslaget, kan udbydere få dækket dokumenterede underskud ved udbudet af forsyningspligtigheder inden for telefoni, forsyningspligtigheder til handicappede og udbud af radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester via en finansieringsmekanisme. Der kan derimod ikke via forsyningspligt-finansieringsmekanismen ske en finansiering af forsyningspligtighederne ISDN og faste kredsløb.

Forskningsministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om, hvilke tekniske krav til dokumentation for underskud, der vil skulle stilles, for at en forsyningspligtudbyder vil kunne få dækning herfor via den nævnte finansieringsmekanisme. I bestemmelserne vil bl.a. blive fastslået, at det er forsyningspligtudbyderen, der skal dokumentere, at tilvejebringelsen af de pågældende forsyningspligtigheder indebærer underskud. Det er herefter Telestyrelsen, der på grundlag af den fremlagte dokumentation, træffer afgørelse om, hvorvidt underskud foreligger.

Der vil i forbindelse med afgørelser om, hvorvidt der foreligger underskud, skulle tages udgangspunkt i de samlede omkostninger og indtægter ved tilvejebringelsen af forsyningspligtighederne, ikke i et eventuelt underskud ved at tilvejebringe de enkelte ydelser. Dette indebærer også, at takstgodkendelsen implicit kan give adgang til en vis indbyrdes kryds-subsidiering navnlig fra den generelle forsyningspligtighed på telefoniområdet til de særlige forsyningspligtigheder som f.eks. handicaptjenesterne.

Det vil i praksis også sige, at udbyderen ikke kan søge dækning via den i dette lovforslag foreslåede forsyningspligt-finansieringsmekanisme for eventuelle underskud på enkelte delområder, men må gøre disse samlet op ved opstilling af eventuelle krav om underskuds-dækning.

Når det er dokumenteret, at udbudet af forsyningspligtigheder giver underskud, opkræver Telestyrelsen til dækning af underskuddet et forsyningspligt-bidrag fra alle udbydere, der udbyder net og/eller tjenester, der svarer til forsyningspligtighederne (dvs. konkurrerende telefoni-ydelser).

Forsyningspligtfinansieringsmekanismen, som skitseret ovenfor, er nødvendiggjort af, at forsyningspligten – bl.a. af praktiske årsager og for at sikre optimale muligheder for via regulering at sikre billige forsyningspligtigheder – er pålagt en eller nogle få markedsaktører, og at disse markedsaktører ikke har adgang til, f.eks. via samtrafikpriser eller lignende, at få dækket evt. underskud hos andre markedsaktører.